

Staroslovienska prekladová a pôvodná literatúra

Staroslovienska prekladová literatúra bola určená najmä na náboženské, liturgické potreby. Preklady sa zachovali iba v neskorších odpisoch z 10.–11. storočia. **Konštantín a Metod preložili do staroslovienčiny omšovú knihu** (misál), **zbierku žalmov** (žaltár), **spevník, breviár, evanjeliá** (Nový zákon), **Starý zákon**.

Konštantín napísal veršovaný predstavujúci preklad Evanjelia, tzv. Proglas (9. stor., proglas = predstavujúci). **Proglas je prvá slovanská báseň.** **Autor v nej oslavuje starosloviensky preklad Písma a obhajuje práva Slovanov na vlastný liturgický jazyk.**

Medzi najvýznamnejšie pamiatky staroslovienskej pôvodnej literatúry patria Moravsko-panónske legendy (koniec 9. stor.). **Tvoria ich dve legendy – Život sv. Konštantína** (autor Kliment) a **Život sv. Metoda** (autor pravdepodobne Gorazd).

Moravsko-panónske legendy predstavujú umeleckú prózu a zároveň historický dokument. Nie sú to legendy v pravom zmysle slova. Autori sa pridržiavajú konkrétnych faktov a udalostí.

Obe legendy vznikli na území Veľkomoravskej ríše v 9. storočí, zachovali sa len v neskorších odpisoch.

Prvá legenda – **Život sv. Konštantína** – sa obšírne zaobrába Konštantínovým detstvom, štúdiom a jeho misionárskou činnosťou. Vykresluje najmä náboženskú a kultúrnu činnosť Konštantína, jeho povahové črty – nadanie, inteligenciu, múdrost, súcit s trpiacimi. Konštantín za svoje služby všade odmieta dary. Žiada si zajatcov-otrokov, aby im mohol darovať slobodu. Kratšie sa spomína jeho pôsobenie vo Veľkomoravskej ríši. Legenda dôkladnejšie vykresluje iba boj Konštantína proti tzv. trojčasťom, ktorí uznávali iba tri jazyky – hebrejskú, grécku a latinčinu. V boji za slovanský bohoslužobný jazyk Konštantín smelo vystupuje na obranu staroslovienskej vzdelenosti: „*Či nedýchame vzdach rovnako všetci? A tak vy nehanbíte sa, tri jazyky len uznávajúc a prikazujúc, aby všetky ostatné národy a plemená boli slepé a hluché?*“ Legenda sa končí Konštantínovou cestou do Ríma, jeho smrtou a pochrebom.

Druhá legenda – **Život sv. Metoda** – je kratšia, vecnejšia, umelecky jednoduchšia. Hovorí iba stručne o Metodovom živote, obšíornejšie sa zaobrába jeho činnosťou vo Veľkomoravskej ríši. Končí sa tiež Metodovou smrtou a jeho pochrebom. V tomto takmer realistickom životopise skoro nijet legendických prvkov.

Na území Bulharska vznikli ďalšie diela veľkomoravskej pôvodnej literatúry, ako napr. *O písmenách* (autor Chrabr), *Život Naumov* a iné.

odpis

- másolatok

predstavujúci

- előszó

obhajuje práva

- védi a jogaikat

vlastný

- saját

zároveň

- egyúttal

v pravom zmysle slova

- a szó szoros értelmében

pridržiavajú sa niečoho

- ragaszkodnak valamihez

fakty - tények

obšírne

- terjedlmesen, részletesen

povahové črty - jellembeli vonások

súčit s trpiacimi

- együtterés a személyekkel

odmieta

- elutasítja, visszautasítja

pôsobenie

- ténykedés, működés

uznávali - elismerték

plemeno

- itt: faj, nemzedék, nemzetseg

vecnejšia

- tárgyi lagosabb

stručne - röviden, tömörön

obšírnejšie

- bővebben, részletesebben

pochreb

- temetés

takmer - csaknem, majdnem

skoro nijet

- itt: alig van, alig akad

prvky - elemek